

Ostende Galerie royale

Zitbanken en hekkens in de Koninklijke Gaanderijen.

Omer Vilain over de tijd van toen

Gaanderij om te koesteren

Het belangrijkste bouwwerk in onze stad is volgens mijn bescheiden mening nog altijd de Koninklijke Gaanderijen. Deze unicum werd verwezenlijkt tussen 1904 en 1906 naar de plannen van de grote Franse architect Girault.

de afsluiting van de binnengalerij waar men zittend kon schuilen. Een paar hoge deuren verschaffen toegang tot deze binnenwandeling.

We mogen stellen als Oost-

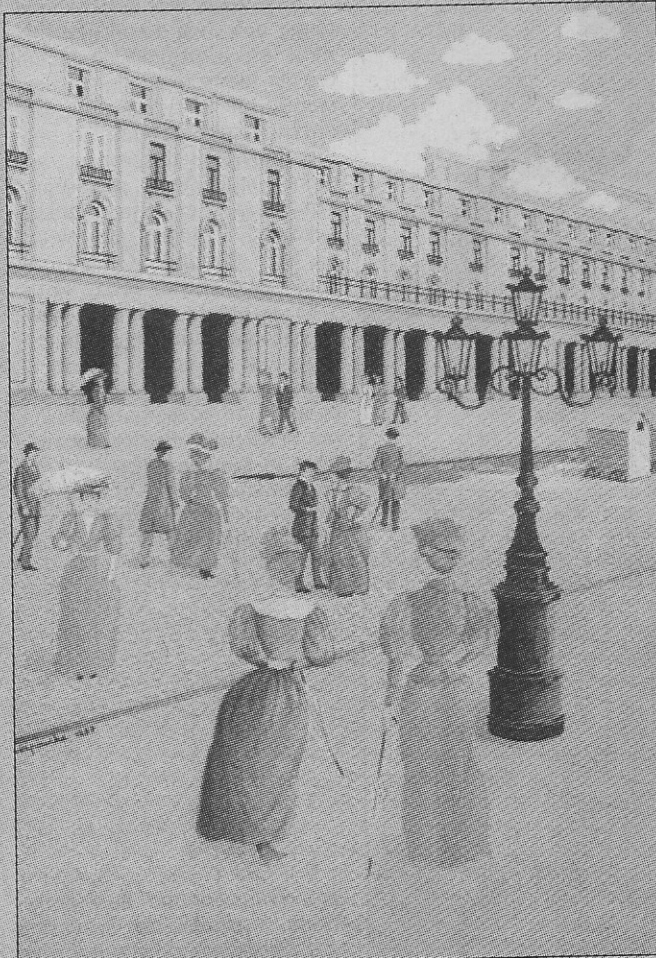
endenaar dat de Koninklijke Gaanderijen tot het mooiste deel van de stad behoren. Sinds enkele jaren ziet men filmopnames als passage van een of andere prent. Ook ziet

men geregeld publiciteitsfirma's, vooral modehuizen, die mannequins in de gaanderijen ten tonele voeren. Een mooier decor dicht bij zee kan men niet dromen. Een fantastische lange zuilengalerij vlak bij het strand. Een unicum in de wereld getuigen de reclamejongens.

Bijna weggebroken...

We huiveren nog als we er aan denken dat men eind de jaren zeventig met de idee speelde de gaanderijen te slopen om plaats te maken voor flatgebouwen. Ook het Thermane Palace Hotel stond op sloplingslijst om plaats te ruimen voor een allesverslindend bouwplan.

Gelukkig werden de Koninklijke Gaanderijen, die er ooit kwamen op initiatief van Leopold II, gered. Het was de heemkring 'De Plate' die toendertijd de nek uitstak. Protest volgde 't allen kante. We herinneren ons nog de woorden van wijlen 'Witten van de Kaaie', een gewone volksjongen, die tot de mensen van de Plate zegde: „Proficiat voor jullie allemaal. Het bewijst nog eens dat wanneer eenvoudige Oostendenaars aan één streng trekken ze het tegen het profitaat kunnen halen. In feite had ik het nooit durven denken.” Deze woorden kwamen me de voorbije dagen herhaaldelijk voor de geest naar aanleiding van de acties voor het behoud van het bestaand casino.

Ontwerpers en publicisten kunnen zich geen mooier decor dromen.

Toch werden de oorspronkelijke tekeningen dikwijls gewijzigd. Vooreerst had men de open galerij kant zeedijk. Tot in de tweede wereldoorlog waren er tussen de colonnades hekkens in ijzer smeedwerk! Enkele poorten lieten de wandelaars toe om er beschut te flaneren. In de vroege morgen werden de gaanderijen door een politieman geopend en 's avonds weer afgesloten. Door het dicht metselen met bakstenen van de gaanderijen door de Duitsers tijdens de bezetting van 1940-1944 verdwenen de hekkens.

Een gedroomd decor

De mooie houten zitbanken stonden er nog in de jaren zeventig. Toen werden ze uitgebroken. Waarom? Ik blijf het antwoord schuldig. Zo min als